

# Варненски Новини Varnaer Nachrichten

5 ст. Ежедневен информационен вестник. Редакторъ-стопанинъ: В. Юруковъ.

5 ст.

ЧЛЪТ

Градската библиотека

## ПОЛОЖЕНИЕТО

Споредъ послѣднитъ съобщения получени тукъ, изглежда, че капитулацията на Вердюнъ е вече свършенъ фактъ. Тази капитулация води къмъ гибелъ цялата французка нация. Прѣвземането на Вердюнъ е отъ голѣмо значение за съюза, въпрѣки, че печата на съглашението се мчи да умаловажи тая германска побѣда.

Правителството, военниятъ и главнокомандующитъ сж доста загрижени за съдбата на Франция.

Австро-унгарскитъ войски продължаватъ своя побѣдоносенъ маршъ въ Албания и тѣ сж само 20 км. прѣдъ Валона.

Скоро италианскитъ войски ще се изгонятъ отъ послѣдната опорна точка на балканския полуостровъ.

По кавказкия фронтъ, турцитъ вече иматъ успехи.

Гърция е прѣдъ прага на голѣми събития. Споредъ извѣстията на кралъ Константинъ, Гърция е рѣшила да се нареди подъ знамето на Съюза и изгони неканенитъ пришлци въ своята територия.

Въ Англия хиляди работници сж се разбрутували. Послѣднитъ не желаятъ да влизатъ въ редоветъ на английската армия.

## ИЗЯВЛЕНИЕТА

на Кралъ Константинъ.

Интервюанъ отъ г-нъ Ледереръ, кореспондентъ на в-къ „Берлинеръ Тагесблатъ“. Кралъ на Гърция, направилъ слѣднитъ изявления:

Азъ съмъ билъ военнопочалникъ и мога да ви увѣря въ това, че Съглашението ще има голѣми мъжнотии на тѣсната солунска база и ще прѣтърпи немовѣрни загуби, въпрѣки, че войницитъ имъ — както се разправя — сж се окопали на 5 метра дълбочина въ земята — тъй сжщо както и на западния фронтъ.

Азъ не разбирамъ, защо поддържа французкото правителство още тая акция — понеже зная, че и англичанитъ не така доброволно се съгласяватъ да я поддържатъ.

И ще бжде една лудостъ, ако се присѣдния къмъ тѣхъ.

Чувствата ми не могатъ да упражнятъ каквото и да е влияние върху дѣлата ми.

Азъ се надѣвамъ, че въ Германия не очакватъ да дѣйствамъ като нѣмецъ. Азъ мога да дѣйствамъ само като гъркъ.

Слѣдъ менъ стои грѣцкитъ въоръженъ народъ, който успѣ да докаже прѣдъ свѣта своята сила.

Традиционна е обичѣта на грѣцкитъ народъ къмъ Франция въ частностъ и съглашението изобщо, но антантата съ своето държание спрѣмо неутралитета и свободата ни бавно, но сигурно затри отъ основни симпатии къмъ тѣхъ.

Сѣдне кралъ Константинъ каза, че Венизелосъ е по голѣмъ фантастъ-мечтателъ въ политиката отколкото Ед. Грей.

По въпроса за нападението на Солунъ отъ германо-български войски, кралъ каза: Азъ съмъ сигуренъ, че щомъ походътъ имъ къмъ Солунъ се свърши побѣдоносно — българитъ ще напуснатъ грѣцката територия.

Послѣ той продължи:

„Недостойно е повѣдението на Съглашението спрѣмо насъ. До сега тѣ сж само накрѣпвали интереситъ и честѣта на Гърция. Никога обаче не вървамъ, че слѣдъ Корфу ще посѣгнатъ на Атина — както се опасаватъ нѣкои.

А мѣлнито Ви за Ерзерумъ Ваше Величество?

То не упражни това морално влияние което Съглашението очакваше.

## NACHRICHTEN

der Ereignisse vom 14. März.

Berlin, den 14. März 1916.

Grosses Hauptquartier:

Westl. Kriegsschauplatz.

Bei günstigen Beobachtungsverhältnissen war die Tätigkeit der beiderseitigen Artillerien an einem grossen Teil der Front sehr lebhaft und hielt sich beiderseits der Maas und bis zur Mo-

sel hinauf in grösserer Heftigkeit. Ausser Patrouillengefechten an der Somme und dem Scheitern eines kleinen französischen Angriffes im Priesterwalde sind keine Ereignisse zu berichten.

Nach ausgiebiger Aufklärungstätigkeit griffen unsere Flieger feindliche Bahnanlagen und Unterkunftsorte, besonders an der Eisenbahnlinie Clermont-Vergun erfolgreich an; es wurden 3 feindliche Flugzeuge vernichtet, 2 in der Champagne, 1 im Maas-Gebiet.

Oestlicher Kriegsschauplatz:

Balkan-Kriegsschauplatz:

Die Lage ist im allgemeinen unverändert.

London, den 14. März 1916.

Die englische Admiralität teilt mit, dass der Hilfskreuzer Fauvette an der Ostküste auf eine Mine gelaufen sei; 2 Offiziere und 12 Mann sind umgekommen.

Konstantinopel, den 14. März.

Die Türken erkämpften einen Sieg an der Jemenfront gegen eine englische Abteilung von 6000 Mann Infanterie, 600 Kavallerie mit 12 Geschützen, die am 13. Januar von Scheik Osman, nördlich von Aden, aufbrachen, sodann den Ort Afioch und die 4 km. südwestlich davon gelegenen Höhen besetzten. Diese Abteilung unternahm mit überlegenen Kräften Angriffe gegen türkische Vorposten. Die Türken brachten den englischen Angriff durch einen Gegenangriff von Elvahit zum Stehen. Nach drei Stunden Kampf zogen sich die Engländer zurück. Der Schutz der weittragenden Geschütze war der Grund, dass der Rückzug nicht zur regellosen Flucht wurde.

Die Engländer versuchten sodann, in der vorher vorbereiteten Stellung Elmeihale,

4 Kilometer südlich von Afioch, standzuhalten, sie wurden von Mudjahide angegriffen und gezwungen, in das befestigte Lager Scheikhosman zu flüchten, wo sie durch die Geschütze der im Golf von Aden verankerten englischen Flotte verteidigt wurden. Die Türken zerstörten die feindlichen Befestigungen bei Elmeihale und nahmen alles dortige Pioniermaterial weg. An der Irak-Front sind die englischen Verluste in der Schlacht im Abschnitt Felahie, wo diese eine Niederlage erlitten, auf mindestens 5000 Mann zu schätzen.

Etwa 800 ägyptische Reservisten der Kamelreitertuppe demonstrierten, wie der Pariser Temps berichtet, vor dem Palais des Sultans in Cairo. Als am nächsten Tage sich die Demonstrationen wiederholten und der Premierminister die Beschwerde der Demonstranten anhörte, schoss englische Kavallerie auf die Demonstranten. Temps behauptet, dass die englischen Truppen das Feuer ohne Befehl eröffneten.

Athen, den 14. März 1916.

Der englische Militärattache Oberst Cunningham wurde plötzlich abberufen, wie es heisst auf Wunsch des Pariser Kabinetts, da Cunningham ein scharfer Kritiker Sarraills und der französischen Politik gegen Griechenland war.

Bukarest, den 14. März 1916.

Wie die „Dreptatea“ meldet, wurde der russische Militärattache in Bukarest infolge seiner nicht stichhaltigen Berichte über die Lage in Rumänien und über die Stimmung in der rumänischen Öffentlichkeit gegenüber Russland abberufen.

Bukarest, den 14. März 1916.

Aus Petersburg wird gemeldet: Grossfürst Georg Michailowitsch, der aus Tokio nach Petersburg zurückgekehrt ist, wurde nach seinem Eintreffen vom Zaren in längerer Audienz empfangen. Wie in Regierungskreisen verlautet, ist der Grossfürst über die Ergebnisse seines Aufenthaltes in Japan, der in erster Linie Besprechungen bezüglich der militärischen Lieferungen galt, sehr zufrieden.

Печатн. „Зора“ — Варна,

Sofia, den 14. März 1916.

Fast sämtliche Fabriken in den von den Bulgaren besetzten Gebieten sind wieder in Betrieb gesetzt worden. Besonders hervorzuheben sind darunter die Tuchfabriken im Kreise Vranja und die Bierbrauereien in jenem von Zajecar.

Wien, den 14. März 1916.

Der amerikanische Botschafter in Wien teilte mit: Für 80 in Oesterreich lebende, nicht internierte Engländer sei die Regierung nicht mehr in der Lage, die bisher gezahlten monatlichen Unterstützungen weiter zu bewilligen. Die englische Regierung müsse es diesen Engländern überlassen, bei der österreichischen Regierung um Internierung zu bitten.

Petersburg, den 14. März 1916.

„Birschewija Wjedomosti“ veröffentlicht einen Artikel des Duma-abgeordneten Alexandrow, in welchem es heisst: Vor allem muss der Geist der Nation gehoben werden. Dies können die verschiedenen Herren nicht tun, welche ihre Taschen füllen, sondern die arbeitenden Massen. Die Regierung unterdrückt das öffentliche Leben im Lande und aus diesem Grunde sind in der breiten Provinz Anfänge einer Depression bemerkbar. In der letzten Zeit behauptet sich das Gerücht im Gouvernement Charson, Jekaterinoslaw und anderwärts hartnäckig, dass man keine Frühjahrssaaten vornehmen darf, da im Frühjahr die Rumänen einmarschieren und alles wegnehmen werden. Dieses Gerücht hat den ganzen Süden erfasst und unabsehbaren Schaden angerichtet.

Die Moskauer ländliche Gouvernamental-Versammlung hat das geheimnisvolle Verschwinden von 900 000 Rubel, die für die Flüchtlinge bestimmt waren, konstatiert. Niemand weiss wo die Gelder hingekommen sind.

Paris, den 14. März 1916.

Ein hervorragender spanischer Publizist ist aus Paris zurückgekehrt und schildert die drückende stumpfe Einsamkeit der Pariser Boulevards, die nur durch das Wort Verdun unterbrochen werde, die Ausrufe der Camelots das ganze Pariser Leben in allen Variationen beherrschen. Das Elend der Flüchtlinge von der Gegend von Verdun ist eines der auffälligsten Merkmale des Stadtbildes von Paris. Auf dem Ostbahnhof kommen von Verdun endlose Züge mit Verwundeten an, in entgegengesetzter Richtung gehen die Nachschübe von

frischen Truppen; aber auch dort schlugen die obdachlosen Flüchtlinge von Verdun ein Lager auf, was alles ein erschütterndes Bild von dem ungeheuren Ringen um Verdun bietet.

Anderweitige Nachrichten aus Paris schildern, dass die plötzliche Erkrankung von Gallieni eine trübe Stimmung hervorrief; man erinnert daran, dass England noch nicht die französischen Frontverluste ersetzt. Die Jahreshälfte 1897 werde jetzt einberufen, die Klasse 1898 soll bald folgen, wodurch das französische Wirtschaftsleben vollständig zerrüttet wird.

## Германски съобщения

БЕРЛИНЪ, 29 февр. Германската главна квартира. При благоприятни условия за наближения по една голяма част от фронта, артилерийската дейност бѣ твърдѣ оживена отъ двѣтъ страни и биде поддържана съ голяма упоритост по двата бѣга на р. Маазъдо Мозелъ, изключая срѣщитѣ на отдѣлни патраули на р. Сомма и пропадането на една малка французка атака нѣма нищо за отбѣлзване.

Нашитѣ въздухоплаватели атакуваха желѣзно-пътната линия Кирманъ — Вердюнъ успѣшно, унищожени бидоха 3 неприятелски аероплана и единъ въ областта на рѣката Маазъ.

Източния и балкански театри нищо ново: положението изобщо непромѣнено.

БЕРЛИНЪ, 29 февруарий. Отъ руската граница съобщаватъ, че „Руское Слово“ потвърждава отъ Лондонъ, какво белгийското министерство въ Хавръ е отклонило направенитѣ му отъ новитѣ съюзници предложени за сключаване единъ специаленъ съюзенъ договоръ между Белгия и Антантата. Белгийското министерство обяснило, че нему е за сега невъзможно да се солидаризира съ всичкитѣ военни планове на Антантата.

Белгия ще трябва да свърши войната въ момента, когато неприятелскитѣ войски нападнатъ и последната педя белгийска земя.

ЦАРИГРАДЪ, 29 февр. Турцитѣ извоюваха една побѣда по еменския фронтъ срѣщу едно английско отдѣление състояще се отъ 6 хиляди души пѣхота, 600 кавалеристи и 12 сантиметрови орждия, което отдѣлене бѣ заело града Афиохъ и лежащитѣ на 4 км. югозападно отъ него височини.

Това отдѣление предприемаше съ прѣвзхождащи сили атаки срѣщу турскитѣ прѣдни по тове. Съ една контра атака отъ къмъ Елвахитъ, турцитѣ цѣляха да спратъ английското напредване.

Слѣдъ 3 часовъ бой англичанитѣ се отдрѣгнаха. Благодарение на английскитѣ орждия, които пазятъ фронта на далечно разстояние, английското оттегляне не се прѣобърна въ паническо бѣгство.

Англичанитѣ се опитаха слѣдъ това да се задържатъ въ пригответитѣ отъ по-рано позиции при Елвейале 4 км. южно отъ Афиохъ, обаче атакувани отъ къмъ Мюджахицъ, бидоха заставени, да избѣгнатъ въ укрѣпения лагеръ Шенкъ османъ, нждѣто иматъ защитата на орждията отъ намиращите се въ Аделския залвъ английски военни параходи. Турцитѣ разрушиха неприятелскитѣ укрѣпления при Емейлихале и взеха всичкитѣ изоставени пионерски материалъ.

По фронта на Иракъ, английскитѣ загуби въ сражението при Велание, нждѣто англичанитѣ прѣтърпѣха голямо поражение възлизатъ най-малко на 5 хиляди души. Около 800 резервисти протестираха прѣдъ палата на султана въ Ийро. Слѣдъ като и на вториятъ день демонстрациитѣ се повториха и слѣдъ като прѣзидентъ м-ра изслуша желанието на демонстрирующитѣ яви се английска кавалерия и ги на-

падна. В-къ „Танъ“ казано че кавалериститѣ открили огънь безъ да получатъ заповѣдь.

БАЗЕЛЪ, 29 февр. Съобщаватъ отъ Лондонъ, че английското правителство отмѣнява частично освободението отъ военна повинност, работницитѣ по производството на муниции отъ другитѣ необходимии индустрии. 75 хиляди души които до сега бѣха освободени, трѣбва да се явятъ въ войската.

ВИЕНА, 29 февр. Американскиятъ посланикъ въ Виена съобщава, че 80% отъ англичанитѣ живущи въ Унгария, Англия не е въ състояние да ги поддържа финансово, поради която причини тѣ сж принудени да се обърнатъ къмъ австрийското правителство за помощъ.

ПАРИЖЪ, 28 февр. Единъ виденъ испански публицистъ завърналъ се отъ Парижъ обвинява спокойствието на видното общество въ Парижъ, което само при думата Вердюнъ обаче трепери.

Мизерията на бѣгащото цивилно население отъ околността Вердюнъ е напълнила града. На източната гора пристигатъ отъ Вердюнъ ежечасно влакове съ ранени а нови сили замкнаватъ Вердюнъ въ подкрѣпа.

Споредъ другъ съобщени отъ Парижъ явства че въ запното заболѣване на военния м-ръ Галкени прѣдвикла лошо впечатление срѣдъ народната маса.

Това заболѣване се отазва на обстоятелството че Англия не изпратила войска за да попълни загубитѣ на французкия фронтъ. Наборътъ отъ 1897 год. се свиква сега, и наскоро ще последва заповѣдь да се свика наборътъ отъ 1898 год.